FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 30, št. 02
FEBRUAR 2010

V TEJ ŠTEVILKI

◊ JAZ SEM KRUH ŽIVLJENJA

◊ ŽPS - VOLIVE SO PRED VRATI

◊ OD MARIJE DO MARTE...

◊ POMEŽIK KULTURI

EVHARISTIJA

13. JUNIJ – prvi evharistični kongres po II. svetovni vojni! Morda ste med tistimi, ki ste do tega dogodka brezbrižni, ker se vam zdi, da se vas ne tiče. Morda ste med tistimi, ki se z molitvami, branjem svetega pisma in z dobrimi deli že vneto pripravljate in boste pripomogli, da bo cvet na plakatu v cerkvi vse bolj in bolj mavričen.

Zame je leto evharistije in evharistični kongres predvsem priložnost, da se vprašam, kaj evharistija pomeni meni.

Spominjam se, kako sem nekega večera stopila v cerkev. Ravno je bila maša in navzoči so peli aleluja. Ta aleluja, ki naj bi bila vzklik veselja, je zvenela tako žalostno in tudi v navzočih ni bilo opaziti nikakršnega veselja. Morda sem se prav takrat prvič vprašala, kaj bi rekel kakšen nevernik, ki bi naključno, prav v tem trenutku, stopil v cerkev. Bi mi verjel, če bi mu po koncu maše povedala, da je bil to vr-

Foto: Tomo Strle

hunec naše vere, da je bilo to srečanje z živim Bogom, srečanje z Vstalim Jezusom Kristusom, ki je zame in zanj dal življenje in ki sem ga v hostiji pojedla, da bi moje borno človeško naravo počasi spreminjal v Njegovo, Božjo? Da bi nekega dne s sv. Pavlom mogla reči: Ne živim več jaz, ampak v meni živi Kristus. Bi mi verjel, da je to studenec, iz katerega se napaja moja duša, da zmorem obhoditi, preskočiti ali se prekotaliti čez čeri, ki mi jih nastavlja vsakdanje življenje? Da zmorem ohraniti neko gotovost, veselje in notranji mir ter pravo smer v tem zmedenem svetu. Če bi mu povedala, da so trenutki, ko tako močno začutim resničnost Njegove navzočnosti, da se mi zasolzijo oči in se poveča utrip srca, ko se počutim ljubljeno z neskončno, vseodpuščajočo ljubeznijo in bi tudi sama ne mogla gojiti zamere do nikogar. Bi mi verjel? Bi mi ti verjel , spoštovani bralec, draga bralka?

Morda bi bolj verjeli, če bi izrazila svoje dvome o tej veliki skrivnosti Božje navzočnosti, o tem, da se kruh in vino dejansko spremenita v Njegovo telo in kri, o tem, da biti pri maši ali ob tabernaklju ni izguba časa, temveč najbolj modra investicija, ki ji ne more do živega nobena kriza, noben padec tečaja.

V meni se prepletata dve plati: racionalistična, ki dvomi, se sprašuje in išče izgovore, ter duhovna, ki se prepušča, čudi in veseli. Obe pa ne moreta mimo Božjega delovanja, ki ga ni mogoče spregledati.

KAJ MI POMENI SVETA EVHARISTIJA

Smo v letu duhovništva in v letu priprave na evharistični kongres. Sv. evharistije ni brez duhovnika; duhovnik je tisti, ki spreminja kruh v Jezusovo telo in vino v Jezusovo kri. To je največja milost in božji dar duhovniku.

Sv. Vianej pravi: »Če bi srečal angela ali duhovnika, bi se priklonil duhovniku.« Zdi se mi, da premalo cenimo duhovniški poklic in se ne zavedamo, kaj nam duhovnik prinaša. Ko tako razmišljam o duhovništvu, se mi nehote postavi vprašanje o sv. evharistiji, ki mi pomeni višek vsega. To najbolj doživim osebno, ko kot izredni delilec sv. obhajila delim sv. obhajilo bolnim in ostarelim v domovih. Tam res doživim višek, ki me tako prevzame, ko vidim, kako znajo ceniti sv. obhajilo tisti, ki ga ne morejo prejemati prav pogosto zaradi bolezni ali ostarelosti. Ko tako prinesem v dom sv. obhajilo, me že na vratih sprejmejo z žarečim pogledom. Ko potem skupaj zmolimo in ko dvignem sv. hostijo, je to trenutek, katerega se ne da opisati. To je trenutek, ko se zazrem v njihove oči in nemalokrat se zgodi, da po licih pritečejo solze sreče, solze neizmerne ljubezni do Jezusa v sv. hostiji. To je zame trenutek, ko se zavem, kaj Jezus pomeni bolnim in kako ga sprejemajo z vero in ljubeznijo. Takrat se mi postavi vprašanje: Kako pa jaz, ki imam možnost sprejeti Jezusa vsak dan? Kako ga sprejemam in kaj ob tem doživim? Ponudi se mi ugotovitev, kako malo dam in kako veliko prejemam! Takrat dobim občutek, da bi moral iti vase, pogledati v svoje srce, se zamisliti in se vprašati: »Kako pa jaz sprejemam sv. obhajilo? S kakšno ljubeznijo in s kakšnim spoštovanjem pristopam k sv. obhajilu?«

Jezus nam zagotavlja, da bo z nami vse do konca sve-

ta. Take ljubezni človek ne more doumeti z razumom, to moraš doživeti s srcem – spregovoriti mora srce. Zato, predno pristopimo k sv. obhajilu, pojdimo vase, zazrimo se v svoje srce in v svojo dušo in tako ponižno ter z vso ljubeznijo prejmimo sv. obhajilo.

Ko se pripravljamo na evharistični kongres, prosimo Gospoda za poglobljeno vero, da ne bo to samo lepa zunanja slovesnost, ki bo minila, ampak se bomo resnično srečali v svoji notranjosti z Jezusom v sv. evharistiji.

To naj bo resnično naš življenjski trenutek sreče! Potem bo naše življenje veselo, polno upanja in veselja, ko se bomo srečali z Jezusom v sv. evharistiji.

J. G.

Foto: Tomo Strle

JAZ SEM KRUH ŽIVLJENJA ...

Jaz sem kruh življenja. Kdor pride k meni, gotovo ne bo lačen, in kdor vame veruje, gotovo nikoli ne bo žejen. (Jn 6, 35)

Vsakodnevno življenje nam ponuja poplavo vsemogočih časopisov in revij, raznoraznih radijskih in televizijskih oddaj ter brezmejnih vsebin na spletnih straneh, med katerimi se je potrebno odločati »z zdravo kmečko pametjo«. Za našo duhovno rast pa je dobrodošlo, da imamo možnost prisluhniti tudi kvalitetnim predavanjem z duhovnimi vsebinami.

Srečanja in pogovori z različnimi ljudmi, predavatelji, duhovniki nas lahko obogatijo in nam dajo priložnost za razmišljanje o smislu življenja, za poglobitev svoje vere in za začetek ali poživitev živega odnosa z Bogom.

V tem duhu smo pripravili predavanje o evharističnem kongresu, ki bo zaznamoval slovensko Cerkev v tem letu.

Evharistija – Božji dar za življenje – je geslo letošnjega evharističnega kongresa, ki ga

Foto: Tomo Sirle

bomo v Cerkvi na Slovenskem obhajali 13. junija 2010. Kaj je evharistični kongres? Zakaj smo se zanj odločili? Kako se lahko nanj duhovno pripravimo? Na ta in še mnoga druga vprašanja nam bo v svojem predavanju odgovoril dr. Alojz Snoj 11. februarja 2010 ob 19.00 v župnijski učilnici.

Dr. Alojz Snoj je glavni tajnik pripravljalnega odbora Slovenskega evharističnega kongresa.
Po rodu je iz Zasavja, kot župnik in dekan pa deluje v župniji svetega Jurija v Stari Loki.

V kolikor bo vaša prisotnost na tem predavanju nakazala odprtost za tovrstna srečanja in razmišljanja, bomo poskušali v prihodnosti pripraviti še več takšnih druženj na temo različnih duhovnih vsebin.

OD MARIJE PREK MARTE DO LAZARJA

O storjenem in še načrtovanem na Griču in krog njega je stekel pogovor z gospodom župnikom Janezom Komparetom, vnetim organizatorjem in skrbnikom velikega dela.

Ja, gospod Janez, nekdanjega Griča ni več; vse je ena razsežna gradnja, vsaj kar se vidi ...
... in še veliko tega je, česar se ne vidi.

Kako to mislite?
Pač, vse tisto, kar se skriva za zidovi in pod zemljo. Vse si bova lahko tudi ogledala.

Tega se pa veselim. Sicer pa, do kod ste dospeli z deli?
Moram priznati, da sem vesel, da smo lani uspeli z obsežnimi in zahtevni-

mi deli. Poleg novogradnje z dvorano in vrtcem ter z dodatnimi prostori za ostarele, mladinske in društvene dejavnosti na Griču (3. gradbena faza) nam je uspelo končati nova dela v »malem domu«, se pravi v Marijinem domu (nekdanja Matacova hiša), kjer smo v prizidku zgradili dvigalo in dodatnih deset sob. Tako naj bi bil Marijin dom nared letošnjega januarja, ko bi semkaj premestili varovance iz Jožefovega doma v Gorenjem Logatcu. Kletni prostori Marijinega doma so podzemno – mimo silosa za sekance in mimo rezervoarja, v katerega se steka kapnica (180 m3) za sanitarne potrebe – povezani z domom Marte. V podzemnem delu, ki povezuje Martin dom z Lazarjevim domom (na Griču), je bila prav lani razširjena kuhinja za domsko oskrbo, za vrtec in tudi za potrebe zunanjih uporabnikov domske prehrane. Tu je bila postavljena tudi nova kurilnica, ki bo s sekanci (bio masa) najbolj racionalno ogrevala vsa tri domska poslopja in tudi farno cerkev. V kletnih prostorih so še garderobni in sanitarni prostori za domsko osebje. V podzemnih izkopih je bilo še dovolj prostora za razširitev domske kapele.

Ampak vse to, o čemer se pogovarjava, ni ravno mačji kašelj. Kolikšna vrednost pa je v dosedanjih delih?

Takole okroglo, kar dobrih milijon dvesto tisoč evrov.

So bili potrebni bančni krediti?

O, ne. Doslej še ne. Vse smo opravili z lastnimi sredstvi, ki so se natekla s prodajo zemljišč v Industrijsko obrtni coni in z darovi namenskih nabirk; nekaj tudi od farnih dni. Naj izrabim to priložnost, da se zahvalim vsem, ki so z nabirkami ali kako drugače podprli naš zahtevni projekt. Prav s svojo velikodušno podporo so ljudje izrazili tudi zadovoljstvo nad pomenljivim medgeneracijskim projektom. Sicer negativnih sodb glede projekta nismo zaznali.

In kaj je v načrtu za letos?

Na vsak način moramo dokončati vsa preostala zidarska, obrtniška, strojnična in inštalacijska dela. Po končanem projektu bo v vseh treh domovih sto postelj, prostora za 75 otrok v vrtcu, večnamenska dvorana s prostori za mladinske in siceršnje družabnosti. Velja pristaviti še to, da bo povečana kuhinja dnevno zagotavljala blizu 200 kosil. – Otvoritveno svečanost smo predvidevali maja letos ob 100-letnici župnije, pa se ne bo izšlo. Računamo pa na jesensko slovesnost.

Očitno gre za težak zalogaj; kako mu boste kos?

Ja, zalogaj je resnično velik. Za dokončanje projekta bomo potrebovali še poldrugi milijon evrov. Pretežni del denarja – 1.400.000 evrov – bomo pridobili z dokaj ugodnim eko kreditom, za preostanek pričakujemo podporo dobrotnikov. Moram reči, da je bilo med ljudmi kar nekaj pomislekov glede najetja kredita, vendar brez njega preprosto ne gre. Res, da bo kredit treba vračati. Tu računamo tudi na prihodke od najemnine doma, vrtca, kolikor ne bo šlo za amortizacijo.

Gospod Janez, niste le oskrbnik in graditelj, ste tudi direktor (sicer brez honorarja!) Doma Marije, Marte in Lazarja; kdo pa bo vse stregel potrebam Doma, oskrbovancev in vrtca?

Za celotne domske dejavnosti bo potrebnih kakih 50 zaposlenih. Vrtec bo potreboval dvanajstero njih, kakih 38 zaposlenih pa bo skrbelo za socialne, zdravstvene, varstvene, kuharske, strežne in upravne dejavnosti. Čas bo gotovo pokazal še to in ono ali drugačno potrebo.

Kaj vas pa ob vseh naporih najbolj razveseljuje?

Prav ste rekli: razveseljuje. Kajpak, vesel sem, da v središču Logatca nastaja vsekakor zanimiv in očitno tudi prepotreben medgeneracijski dom, ki bo dajal streho generacijam od najmlajših do najstarejših.

Foto: Tomo Strle

Vesel sem razumevanja in podpore župljanov. Skratka, vesel sem mostu med generacijami in dragocenega evangeljskega sporočila Marije, Marte in Lazarja ob Jezusovi zapovedi ljubezni do Boga in bližnjega. – In Bog daj blagoslova, da bi Dom resnično služil ljudem.

Gospod župnik, veliko Božjega blagoslova in moči pri premagovanju vseh naporov, ki bodo potrebni do slovesnega odprtja veličastnih dveri!

Marcel Štefančič

KAKO SESTAVITI NOV ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET

V prejšnji številki ste lahko prebrali nekaj o enoletnem delu ŽPS. Tokrat pa boste lahko izvedeli (če še ne veste) nekaj praktičnih členov iz Statuta Župnijskega pastoralnega sveta in iz Pravilnika za volitve članov v ŽPS v Slovenskih škofijah.

1. člen Statuta: Župnijski pastoralni svet je župnikovo posvetovalno in delovno telo, ki proučuje, načrtuje, usklajuje, spremlja in preverja izvajanje pastoralnega dela v župniji.
2. člen Statuta: ŽPS predstavlja edinost v različnosti karizem, služb in stanov v župniji. Spodbuja in omogoča soodgovornost in sodelovanje vseh vernikov pri pastoralnem delu v župniji na področju oznanjevanja, bogoslužja in dobrodelnosti ter pri tem povezuje delo duhovnikov in laikov.

5. čln Statuta: Ustanovitelj ŽPS je župnik, ki ga ustanovi po škofijskih določbah. Člane potrdi ordinarij [1]. O tem, koliko naj bo članov in kdo so člani govori 6. člen Statuta.
6. člen Statuta: Število vseh članov ŽPS, razen v izjemnih primerih, naj ne bo manjše od 7 in naj ne presega 25 članov. ŽPS sestavljajo:

- A) člani po službi (župnik, kaplan, zastopnik katehistov in zastopnik gospodarskega sveta);
- B) voditelji ali delegati posameznih skupin, duhovnih gibanj in drugih združenj (Karitas, pevci, mladinska in študentska skupina, skavti, zakonska skupina, molitvena skupina, neokatehumenska skupnost ...);
- C) izvoljeni člani, ki zastopajo soseske, naselja, ulice;
- D) člani, ki jih po lastni želji imenuje župnik (največ 5).

O tem, kdo lahko voli in kdo je lahko izvoljen, govorita 9.

1 Škof ali njegov namestnik.

in 10. člen: Voli lahko vsak župljan, ki je dopolnil 16 let in je prejel zakramente uvajanja . Pravico biti izvoljen ima vsak župljan, ki je dopolnil 16 let in je prejel zakramente uvajanja,[2] je v polnem občestvu[3] s Katoliško Cerkvijo ter ga odlikuje trdna vera, nravno življenje in razsodnost.

1. člen Pravilnika: Volitve se izvedejo na isto nedeljo v vseh župnijah slovenskih škofij, datum določi Slovenska škofovska konferenca (SŠK .

2. člen Pravilnika: Posamezni ŽPS imenuje komisijo za izbor članov novega ŽPS, ki mora najprej ugotoviti člane po službeni dolžnosti, dobiti predstavnike skupin in pripraviti ter izvesti volitve.

6. - 9. člen Pravilnika: Volitve, ki so pisne in tajne, se izvedejo tako, da lahko vsakdo, ki ima pravico voliti, napiše na volilni listek največ tri kandidate iz svojega okolja. Na volilni listek je treba napisati točno ime, poklic ter naslov kandidata. Ko se ugotovi število veljavnih glasov, ki so jih dobili posamezniki, komisija ugotovi skladnost kandidatov s pogoji, ki jih določa 10. člen Statuta. Ko komisija pridobi soglasje izvoljenih[4] , so volitve opravljene, sedaj mora nov ŽPS potrditi še ordinarij.

9. člen: Na koncu ostane le še obred, kjer župnik na določeno nedeljo pri župnijski maši vsakemu osebno izroči podpisano listino o imenovanju za člana ŽPS. S tem je ŽPS dokončno oblikovan (iz Pravilnika). Naloge članov ŽPS, katerega mandat je pet let, so različne.

15. – 17. člen Statuta: Vsak član ŽPS je dolžan župniku pomagati pri pospeševanju pastoralne dejavnosti in ima pravico predlagati vprašanja, povezana z verskim življenjem in pastoralnim delovanjem župnije, ki jih ŽPS obravnava na svojih sejah. Naloge, ki so lastne ŽPS, se nanašajo na skupno življenje župnijskega občestva in na poslanstvo pri oznanjevanju, bogoslužju in dobrodelnosti (Pravilnik za volitve članov v ŽPS). Proučuje dejanske razmere v župniji in načrte Škofijski pastoralni svet (ŠPS) prilagaja svojim razmeram, jih uresničuje in preverja; teži k skupnostni pastorali v župniji in medžupnijskem prostoru; v župniji spodbuja različne karizme in službe v duhu edinosti. To sicer ne pomeni, da so le člani ŽPS poklicani za to, ampak da pri tem kot najožji sodelavci pomagajo na svoj način, sicer pa smo mi vsi, ki smo krščeni, kot člani župnijskega občestva odgovorni za poučevanje otrok in odraslih o veri (priprava seminarjev, predavanj, katehez, verouka, duhovnih vaj ...[5]) ; da smo dolžni biti zgled in stanovitni v veri (življenje po Božjih zapovedih, Božji volji in po naukih cerkvene morale); da vsi skupaj skrbimo za lepoto in doživetje pri svetih mašah in ostalih bogoslužjih, da kot prvi kristjani pomagamo tistim, ki so kakorkoli ogroženi (na duhu, materialno, socialno, psihično, telesno ...) v domači župniji ali v misijonih[6] . ŽPS tudi pomaga oblikovati javno mnenje, ki bo naklonjeno krščanskemu praznovanju Gospodovega dne po družinah (družinske nedeljske hvalnice ali druge molitve) in v župniji (sveta maša)[7] . Oblikuje pa ga lahko le na tak način, da vsak posameznik to sam praktičira, torej doma z družino moli in se udeležuje svete maše v občestvu.

Sedaj, ko ste to prebrali, veste, da je delo ŽPS zelo raznovrstno in dinamično. Pri vsem tem je ŽPS lahko uspešnejši, če ga sestavljajo različno stari člani. Zatorej, mladi: vedite, da to ni le nek senat/skupščina starih, in se ne obotavljajte, če vas nekdo vpraša, če bi se pridružil novemu logaškemu ŽPS-ju. In nasvet za starejše: sprejemajte ideje mladih, jih poslušajte in spodbujajte pri delu. In še beseda za volilce: volite oz. predlagajte kandidate, ki se vam zdijo dovolj primerni za opravljanje dela, ki je lasten ŽPS-ju.

Tina Hrovatič

2 Krst, birma, obhajilo

3 Sprejema zakramente v mislih, besedah in dejanjih.

4 Razen, če se župnik in komisija ali njegovi sodelavci odločijo za drugačen vrstni red.

5 18. člen, 1-oznanjevanje

6 18. člen, 3-dobrodelnost

7 18. člen, 2-bogoslužje

Drugi ponedeljek v mesecu februarju bomo zabeležili kulturni praznik – podaljšan konec tedna, sem pa tja kakšna zastava; nekateri si bodo spet zastavili vprašanje, zakaj praznujemo na dan smrti največjega slovenskega pesnika in ne na dan njegovega rojstva; redki obiskovalci proslav ... V ospredju pa zahvala Prešernu – zaradi prostega dne. Tu se zgodba običajno konča. Ob tem se nam verjetno utrne misel – ja, kaj pa naj bi še počeli na ta dan? Glavno je, da smo prosti, kulturno kulturni pa smo lahko tudi na vsak drug dan v letu. Podoben pomislek izrečemo ob prazniku vseh svetih. Pa vendar ni slabo, če damo v teh dneh nekaj več poudarka kulturi – morda obiščemo katero izmed prireditev ali pa pozornost posvetimo kulturi drugih dimenzij – govorjenja, oblačenja ali pa morda kulturi v medosebnih odnosih.

Sama večkrat opazujem in hkrati občudujem otroke, ki na cesti pozdravijo; odstopijo sedež starejšim v cerkvi ali pa na avtobusu; ljudi, ki nesebično pomagajo in ki svoj prosti čas namenjajo služenju, brez misli na lastne koristi. To so znaki, da v današnji moderni družbi še obstajajo moralne vrednote, odnosi, kultura ... V neizmerno zadovoljstvo mi je tudi srečevati ljudi, ki z veseljem opravljajo svoje službene obveznosti; ki izžarevajo življenjsko energijo in radost, ki ti naklonijo prijazno besedo in nasmeh, ki daje slutiti, da svoje delo opravljajo dobro in z veseljem. Take v vsakdanjem življenju srečujem na vsakem koraku – v logaški knjižnici, v vrtcu, osnovni šoli, pri verouku, v laboratoriju zdravstvenega doma, na banki in še bi lahko naštevala ... Lepo je videti gospoda župnika, ki kljub vsem obveznostim redno in z veseljem hodi na srečanja zakonskih skupin, četudi se kdaj zavlečejo pozno v noč ... In po drugi strani me žalosti, ko opazujem uslužbence, pri katerih tega ni čutiti, ki službo dojemajo kot breme, prijaznost pa kot nepotreben dodatek.

Zdi se mi, da imamo kristjani priložnost in hkrati tudi dolžnost, da na svojih delovnih mestih oznanjujemo s tem, da smo prijazni do ljudi, ki nas potrebujejo; da znamo prisluhniti in slišati; da gradimo medsebojne odnose in da svoje delo opravljamo dobro in z dobro voljo. Tudi to je del praktičnega krščanstva ali del kulture in graditve spodbudnega okolja ter dobrih medsebojnih odnosov. In le-te potrebujemo vsi – vse dni v letu, vključno s kulturnim praznikom.

Janja Nagode

ODKRIVAJMO SKRIVNOSTI – VSTOPNA PESEM

Prave nedeljske božje službe si ne moremo predstavljati brez ubranega petja. Slovenci imamo izredno zakladnico ljudskih in zborovskih verskih pesmi. Z njimi slavimo Boga, se med seboj povezujemo in odpiramo za skrivnost.

Pesem z bogatim besedilom in melodijo ni le molitev, pač pa v človeku pomaga prebujati doživljanje. Ko zadoni pesem iz mnogih grl, ta združuje občestvo med seboj in z Bogom. Zato v resnici drži slovenski pregovor: »Kdor poje, dvakrat moli.«

Vsaka doba cerkvenega leta je bogata s pesmimi in spevi. V njih se zrcali vsebina praznovanja in svetopisemskih do-

godkov. Prebujajo se tudi naša življenjska doživljanja.
Vstopna pesem je nekakšna prva pomoč za uglasitev. Izbrana naj bo tako, da verneke usmeri k temu, kar se bo obhajalo med bogoslužjem: k spominu Gospodove smrti in vstajenja – v ustreznem skladju s cerkvenim letom.
Med vstopno pesmijo pristopi duhovnik s tistimi, ki opravljajo liturgične službe, k oltarju.
Pri bogoslužju je dobrodošla služba prvega pevca. Ta že pred bogoslužjem opozori, katere pesmi bomo peli. Pripravi kratko vajo. Med bogoslužjem glasno poje, lahko tudi dirigira ali vsaj narahlo nakaže ritem in spodbuja navzoče k dejavnemu sodelovanju.
Pri vsakem nedeljskem bogoslužju naj bo vsaj vstopna pesem, aleluja in sklepna pesem taka, da bo moglo pri njej sodelovati celotno občestvo. Cerkveni pevski zbori so izredno bogastvo, vendar je treba gojiti tudi ljudsko pesem. To veliko odgovornost in poslanstvo nosijo predvsem župniki, ki so za bogoslužje v župniji odgovorni. Voditelj bogoslužja namreč povezuje celotno občestvo v eno telo. Če telo deluje skladno, je zdravo in uspešno.
Kadar zadoni pesem iz mnogih človeških grl, se ljudje na poseben način povežemo med seboj. Slovenci radi pojemo. Poznamo veliko lepih pregovorov v zvezi s petjem:
Tam ostani, kjer pojejo. Hudobni pesmi nimajo.
Pesem preganja človeku skrbi.
Kdor poje rad, ostaja mlad.

Tone Kompare

SVETNIK MESECA - BENEDIKT ANIANSKI, GODUJE 12. 2.

Opat v Aniani v južni Franciji, sv. Benedikt, je bil eden najpomembnejših sodelavcev ljudskega svetnika cesarja Karla Velikega in njegovega naslednika, sina Ludovika Pobožnega. Deloval je največ na področju redovniške organizacije, ki je bila nosilec verske vzgoje in izobrazbe. Ima tudi častni naslov: *prvi veliki oče meništva germanskega rodu.*

Njegovo rojstno ime je bilo Witiza. Rodil se je ok. leta 750 dvornemu velikašu Aigulfu, ki je opravljal vojaško službo pri frankovskem kralju Pipinu in cesarju Karlu Velikem. Witizo v mladih letih ni pot meništva prav nič zanimala, dobro se je znašel v dvornih krogih, bil je bistre glave in spreten v vojskovanju. Bil je rojen voditelj, ki je znal temeljito snovati in tudi uresničevati velike načrte. Vseeno pa se mu je vojaška slava, ki bi jo lahko dosegel, zdela puhla in premalo plemenita, zato se je še odločal, kaj bi postal. Takrat je ob dogodku, ko mu je brat padel v reko in ga je

komajda rešil, Witiza dobil o vrednosti življenja čisto drugo mišljenje in odločil se je, da bo služil Bogu. Vzljubil je molk, molitev in post ter po treh letih (ok. leta 774), ko je srečal nekega pobožnega meniha, naskrivaj vstopil v benediktinski samostan in dobil ime Benedikt.

Ker je bil močne narave, so se mu zdela pravila sv. Benedikta prelagodna, zato jih je poostril in se ravnal po veliko zahtevnejših ter živel v skrajnem uboštvu in v veliki spokornosti. Zaradi tega so se ga učenci izogibali in prisiljen je bil ustvariti milejši red. Čez čas je prevzel pravila sv. Benedikta iz Nursije, ki so se mu zdela najbolj skladna z evangelijem, premišljena in toplo človeška. Od takrat se je pri njem rado šolalo veliko učencev in menihov. Benedikt se ni vdajal zadovoljstvu nad uspehom in čeprav je bil skromen, ni opustil podjetnosti. Obiskoval je druge samostane in izmenjeval izkušnje, njegova vnema in delavnost pa sta bili vse večji. Dokončno je odkril svojo življenjsko vlogo – vdanost Bogu – in se, poln zaupanja, vrnil med ljudi ter preučeval državne razmere in duhovno stisko preprostega ljudstva, veliko pridigal in pisal in počasi se je strogost, ki je meniške brate najprej odbijala, spremenila v moč, ki drami, osvaja in vodi. V samostanu v Aniani se je število menihov tako povečalo, da je začel Benedikt zidati nove hiše v različnih krajih, nastavljal nove patre in jih vodil iz matične hiše. To je bila takrat izredna novost, kajti doslej samostani med seboj nikoli niso bili povezani in je vsak opat vodil svojo hišo neodvisno o drugih.

Karel Veliki je opazil hitri napredek benediktinskega reda in mu tudi pomagal, zato da bi se frankovska država v verskem pogledu enotno razvijala. Benedikta je tudi prosil za pomoč pri zatiranju krivoverstev. Želel je, da bi opate volili menihi in bi imeli z imuniteto tudi sodne pravice, kar je tudi dosegel. Ravno tako je bila novost redno pridiganje pri božji službi, kar dotlej ni bila obvezna navada. Menihi so opravljali tudi misijonske naloge in bili prizadevni v liturgičnem gibanju. Praktične novosti, ki jih je uvedel Benedikt, so se dobro obnesle več stoletij in tudi kasneje zopet oživele. Tako je svoj red povezal prav z vsemi ljudmi.

Po letu 814, po smrti cesarja Karla Velikega, je za Benedikta Anianskega zares nastopil veliki čas. Cesar Ludovik Pobožni ni bil tako samostojen kot njegov oče, ki je zato sodelavcem dajal veliko avtoriteto. Tako je postal Benedikt eden njegovih glavnih svetovalcev. Prenovil je vse samostane, kjer ni bilo discipline oz. so imeli zastarele običaje. Na cesarjevo željo je zgradil tudi samostan, kjer je bila najvišja šola za menihe v državi. Njegove naloge so bile težavne in odgovorne, vendar se jih je vedno lotil z vso modrostjo in zavzetostjo in kljub cesarjevi veliki podpori ostal ljubezniv, uvideven in potrpežljiv. Vse do smrti, 11. 2. 821, je stremel k napredku in razvoju ter tako izredno utrdil benediktinski red.

Po njegovi smrti so nastajali neredi in zavirali reforme, vendar je le-te čez 100 let nadaljeval Cluny. Ta obnovljeni in uspešni poskus združevanja benediktinskih samostanov kaže, kako učinkovito pot je sv. Benedikt iz Aniane pokazal samostanskim reformatorjem vse do danes.

Tamara Velušček

KRIŽANKA Z GESLOM IN SODOKU

AVTOR: JOŽE BORKO	TATINSKA PTICA	RAČJI SAMEC	OTEKLINA V TKIVU	VRH V TRNOVSKEM GOZDU	MADŽ. PESNIK (JANOS "TOLDI")
"KROMPIR"	1			4	
NAVIGACIJSKA NAPRAVA					
MAKEDON. NARODNA HEROJINJA (VERA)		6	3	2	
GRAD V RAZVALINAH PRI BEGUNJAH					5
ALMA KARLIN	7		NOAH YANNICK		

1	2	3	4	5		6	7

KRIŽANKA Z GESLOM

Rešite križanko in črke v poljih pod številko prepišite v spodnji lik pod enako številko.

REŠITEV:
Drugo ime za praznik 2. februarja, ko je obred blagoslavljanja sveč, in se sicer imenuje GOSPODOVO DAROVANJE.

SUDOKU

KAKO REŠUJETE SUDOKU

Števila od 1 do 9 vstavite v mrežo tako, da ni dveh enakih številk v vsaki vodoravni in vsaki navpični vrstici ter v vsakem notranjem liku – kvadratu velikosti 3 x 3.

REŠITEV:
V sivih kvadratkih, označenih s številko, dobite leto, ko je bila redovnica Marija Bernarda, bolj znana kot Lurška Bernardka, s strani papeža Pija XI. razglašena za svetnico. Njen god obhajamo 18. februarja; 11. februarja (1858), ko se ji je Marija prvič prikazala, pa obhajamo praznik lurške Matere božje.

2		5				3	1	4
	6		1	5				
	8		2				9	
6		7	4			8	3	
		1		8	3		2	2
8						6		1
4	1	3			2	9	6	
9			4		8			
	2	8		1			5	

Pripravila: Tamara Velušček

KOLEDAR FEBRUAR 2010

»S pokoro zakoplji v globoko jamo, ki jo je izkopala tvoja ponižnost, svoje malomarnosti, žalitve in grehe. To, kar je bilo jalovo, še več, kar je bilo škodljivo, uspešno pomaga k novi rasti. Nauči se črpati moč iz svojih porazov; iz smrti v življenje.«
(J. Escriva)

1. februar – po maši srečanje skupine KARITAS, ob 20. uri srečanje katehetov.

2. februar – SVEČNICA; sv. maša ob 10. in 18. uri. Po večerni maši srečanje birmanskih voditeljev.

5. februar – prvi petek, obisk bolnikov na domu; po maši molitvena skupina; pevske vaje MePZ v veliki učilnici.

6. februar – od 16.–18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

7. februar – 5. NAVADNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje za I. zakonsko skupino.

8. februar – SLOVENSKI KULTURNI PRAZNIK; po sv. maši srečanje ŽPS.

9. februar – kateheza za birmance in starše.

11. februar – LURŠKA MATI BOŽJA – dan bolnikov; ob 18. uri sv. maša za bolne in ostarele.

12. februar – po maši molitvena skupina; pevske vaje MePZ v veliki učilnici.

13. februar – od 16.–18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

14. februar – 6. NAVADNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri večernice; ob 20. uri srečanje II. zakonske skupine.

16. februar – kateheza za birmance in starše.

17. febrauar – PEPELNICA – strogi post; pepeljenje in začetek 40-dnevnega posta.

19. februar – po maši molitvena skupina; pevske vaje za MePZ v veliki učilnici.

20. februar – od 16.–18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

21. februar – 1. POSTNA NEDELJA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri sv. križev pot; ob 20. uri srečanje III. zakonske skupine.

22. februar. priprava na sv. krst.

26. februar – po maši molitvena skupina; pevske vaje za MePZ v veliki učilnici.

27. februar – od 14. – 18. ure češčenje Najsvetejšega in priložnost za sv. spoved.

28. februar – 2. POSTNA NEDELJA – KRSTNA; sv. maša ob 8. in 10. uri; ob 14. uri sv. križev pot; ob 20. uri srečanje IV. zakonske skupine.

Izdaja župnija Dolnji Logatec, odgovarja Janez Kompare, župnik